

**І МІЖНАРОДНА
НАУКОВО – ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ТЕНДЕНЦІЇ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ
ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ»**



м. Херсон, Україна



**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ЗРОШЕННЯ
ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ (УКРАЇНА)
ПІВДЕННА ДЕРЖАВНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ ІВПМ
НААН (УКРАЇНА)
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ (УКРАЇНА)
ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ ЕКОНОМІЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ,
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРУЗІЯ)
ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (МОЛДОВА)
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ З НАВЧАЛЬНИХ РОБІТ (ВІРМЕНІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ ОПЕРАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНІКИ
AGH (ПОЛЬЩА)
ЗАКЛАД ОСВІТИ «ГОМЕЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. П.О.СУХОГО» (РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)**

МАТЕРІАЛИ



**І-ї МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО – ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ В
УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ»**

28 травня 2021 р.

м. Херсон

Оргкомітет конференції

Кирилов Юрій – д.е.н., професор, ректор Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Грановська Вікторія - д.е.н., доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Аверчев Олександр - д.с.-г.н., професор, проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Крикунова Вікторія - - к.е.н., доцент, декан економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Жосан Ганна – к.е.н., доцент, помічник декана економічного факультету з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Кириченко Наталя – к.е.н., доцент, завідувача кафедрою менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Морозов Роман - д.е.н., професор кафедри менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Капліна Анастасія - к.е.н., доцент, помічник декана економічного факультету з навчальної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Боліла Світлана – к.с.-г.н., доцент кафедри менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Лобода Олена - к.т.н., доцент кафедри менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Димова Ганна - к.т.н., доцент кафедри менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Алещенко Людмила - асистент кафедри менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету;

ЗМІСТ

1. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ МЕНЕДЖМЕНТУ В АГРАРНОМУ, ФІНАНСОВОМУ, ІНФРАСТРУКТУРНОМУ ТА ІНШИХ СЕКТОРАХ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.

Bugaian L.G Leadership and management in the higher education institutions.....	18
Rachel Korkor Nartey, Vorzhakova Yu. P. Current trends in the theory and practice in management.....	22
Tomalia T.S. Specifics of the enterprise management organizational development algorithm.....	25
Алещенко Л. О. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичного бізнесу Херсонської області в період пандемії.....	28
Беновська Л.Я. Особливості управління соціальною інфраструктурою територіальних громад.....	31
Буряк М. В. Фінансове планування.....	34
Гордієнко К. Д. Мотивація як головний чинник підвищення ефективності праці персоналу підприємства.....	37
Доброзорова О. В. Міжнародні стандарти систем менеджменту як фактор конкурентноспроможності організації в умовах глобалізації.....	40
Донченко Ю.В., Орлова Н.В. Особливості здійснення управлінського процесу в економічній організації.....	43
Жмай О. В., Біловоденко В. В. Порівняльний аналіз категорій «управління», «керування» та «менеджмент».....	46
Колодійчук В.А., Крупка З.М. Індикатори ефективності менеджменту у логістиці олійних культур.....	49
Міллер А. В., Юркевич О. М. Огляд інвестиційної стратегії Уорена Баффета за матеріалами щорічного листа до акціонерів.....	52
Мухіна І.А. Досвід кооперативного менеджменту в умовах глобалізаційних викликів.....	58
Полковниченко С.О. Сучасний стан впровадження систем управління якістю в Україні.....	61

Мухіна І.А., к.е.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет,
Херсон, Україна

ДОСВІД КООПЕРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ

Не зважаючи на значне економічне зростання, прискорення темпів глобалізації має і ряд негативних наслідків, зокрема, вона несе небезпеку для національних культурних традицій, поглиблює соціальну нерівність, виснажує навколишнє середовище [1].

Серед перелічених викликів, зупинимось детальніше на соціальній нерівності, зменшення негативного тиску якого здійснюється, у тому числі, за допомогою ряду управлінських дій. Для цього можна скористатися практичним досвідом менеджменту кооперативних підприємств.

Унікальність кооперативної форми підприємництва обумовлюється, в тому числі, його системою управління - сукупністю взаємопов'язаних інстанцій, які керують цим підприємством. Кожна з них має свою особливу функцію, але разом вони діють як одне ціле. Успіх кооперативу базується на вмінні всіх інстанцій працювати в одній команді [2].

Так, в системі управління кооперативом одночасно діють три ланки, що утворюють так званий «управлінський трикутник»:

- 1) рядові члени кооперативу, які є одночасно і власниками, і клієнтами утвореного ними підприємства;
- 2) демократично обраний орган керівництва (правління кооперативу);
- 3) професійний найманий управлінський персонал.

Кожна ланка відіграє чітко визначену роль й не може підмінити іншу. Виконання непритаманних функцій, призводить до конфлікту з кооперативними принципами, що веде або до припинення існування підприємства, або до перетворення його в акціонерне товариство.

Щоб цього уникнути, система управління в кооперативах передбачає субординацію управлінських інстанцій та чіткий механізм їх взаємодії за допомогою таких засобів, як:

- регламентований та документально зафіксований розподіл функцій між інстанціями;
- делегування повноважень та обов'язкова звітність ланок управління перед загальними зборами власників кооперативу;
- баланс влади й узгодження управлінської компетенції, прав та обов'язків клієнтів-власників, обраного ними правління та найманого управлінського персоналу.

Особливості управління в кооперативах пов'язані з тим, що рядові члени визначають цілі існування підприємства та приймають принципові рішення щодо його розвитку, але вони не приймають участі в розробці абсолютно всіх управлінських рішень. Для цього існує система делегування повноважень одній з двох управлінських інстанцій. По-перше, правлінню кооперативу, який визначає напрямки стратегічного розвитку підприємства. По-друге, найманим управлінцям – менеджерам, які виконують щоденні управлінські функції.

Правління наймає виконавчого директора, який організовує поточну роботу підприємства й делегує йому відповідні повноваження. Воно здійснює нагляд за виконанням задач, поставлених перед виконавчою владою.

Особливість стосунків між виконавчою владою і правлінням - це скоріше відносини партнерства у досягненні кооперативної мети, бо сучасний кооперативний менеджмент потребує великого обсягу економічних знань та навичок. Отже правління відіграє роль зв'язуючої ланки між рядовими членами кооперативу та виконавчою владою [2].

В цілому система управління в кооперативах є демократичною, бо власники, які користуються послугами свого підприємства, здійснюють контроль за всіма управлінськими ланками.

Кооперативний бізнес вимагає великих масштабів ділових операцій, виваженої й гнучкої конкурентної політики, вивчення й максимального

задоволення потреб кожного члена-клієнта, що неможливо без використання професійних менеджерів. В таких умовах важливо витримати баланс влади між управлінськими інстанціями, бо зростання ролі найманого персоналу, віддаляє членів кооперативу від участі в управлінні підприємства, а порушення влади на користь членів-клієнтів може гальмувати його економічний розвиток.

Побудова системи управління в кооперативах є аналогічною в усіх країнах, і вона майже не змінюється з часом. Саме на цю стійкість слід звернути увагу як на фактор, який може стати підґрунтям для вирішення проблеми поглиблення соціальної нерівності в умовах глобалізації.

Одним із сучасних напрямків зниження соціальної напруги у суспільстві слугує *соціалізація економічних систем* - процес поступового еволюційного наповнення підсистем та елементів національних економік розвинутих країн соціалістичним змістом, формування й розвиток основ соціалізму. Зокрема, соціалізація результатів виробництва передбачає зростання числа дрібних акціонерів та привласнення ними більшої частки дивідендів, тобто соціалізацію розподілу прибутків [3].

Кооперативні підприємства найбільшим чином відповідають цим вимогам, адже в їхньому управлінні та розподілі матеріальних благ приймає участь велика чисельність працівників. Для підвищення ефективності роботи менеджерів, кооперативи включають їх до складу власників, пропонуючи покупати паї. Таким чином, вони також стають власниками підприємства, що в цілому вирішує питання зменшення соціальної нерівності у суспільстві.

Література:

1. Стиглиц Дж. Ю. Глобализация: Тревожные тенденции. М., 2003. 304 с.
1. Зіновчук В.В. Організаційні основи сільськогосподарського кооперативу. К.: Логос, 1999.- 256 с.
3. Соціалізація економічних систем /[Електронний ресурс]. URL: https://pidru4niki.com/ekonomika/sotsializatsiya_ekonomichnih_sistema